

§ 14 fastsætter reglernes om løbedagsforskydning. Den foreslåede ændring i stk. 2, hvorefter begæring om løbedagsforskydning skal fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret, er begrundet i den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, hvorefter årsafgift for de to første afgiftsår forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår. Herefter anses det for uhensigtsmæssigt, om begæring om løbedagsforskydning kan fremsættes efter forfaldstidspunktet for årsafgiften for de to første patentår.

Til nr. 5. (§ 15, stk. 4)

§ 15 vedrører såvel formelle som materielle mangler ved patentansøgninger. På grund af den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, hvorefter der skal betales årsafgift i ansøgningstiden, jfr. de almindelige bemærkninger, foreslås i et nyt stk. 4 indsat en bestemmelse om retsvirkninger af manglende betaling af årsafgifter i ansøgningstiden.

Det foreslås, at manglende betaling af årsafgifter i ansøgningstiden indebærer, at ansøgningen henlægges, samt at en sådan henlagt ansøgning ikke kan genoptages. Bestemmelsen om at en patentansøgning skal henlægges, såfremt årsafgiften ikke betales rettidigt, gælder også såfremt ansøgningen er påklaget til patentankenævnet, eller såfremt et afslag fra ankenævnet er indbragt for domstolene.

For så vidt angår manglende betaling af årsafgifter efter patentets meddelelse henvises til § 51.

Til nr. 6. (§ 22, stk. 6, 7 og 8)

Denne paragraf indeholder de bestemmelser, der regulerer offentlighedens adgang til sager vedrørende ansøgning om patent. I de foreslåede bestemmelser fastsættes hvem, der er berettiget til at få udleveret en prøve af en deponeret kultur af en mikroorganisme, samt under hvilke omstændigheder dette kan ske. Bestemmelserne medfører ingen begrænsning i kravet om tilgængelighed, jfr. nr. 3 (§ 8 a).

I stk. 6 foreslås ændringer i de fastsatte bestemmelser vedrørende udlevering af deponerede mikroorganismer. Desuden er i nyt stk. 7 tilføjet bestemmelser vedrørende begrænsning i offentlighedens adgang til patentansøgninger på det mikrobiologiske område. Endelig er i nyt stk. 8 indsat en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Stk. 6 regulerer i sin nuværende formulering, fra hvilket tidspunkt en deponeret kultur af en mikroorganisme, som er deponeret som led i ansøgning om patent, skal holdes tilgængelig. Bestemmelsen, der endnu ikke er sat i kraft, foreskriver derimod ikke, på hvilken måde en sådan kultur skal holdes tilgængelig.

I overensstemmelse med Budapesttraktaten foreslås det, at kulturer af mikroorganismer, der er deponeret i henhold til den foreslåede § 8 a, skal holdes tilgængelige for enhver gennem udlevering af en prøve af kulturen. Bestemmelsen giver således ikke trediemand ret til at undersøge kulturen hos deponeringsmyndighederne.

Denne ret til at få udleveret en prøve af kulturen indskrænkes af bestemmelserne i 2. og 3. pkt., hvorefter det bestemmes, at den omstændighed, at en deponeret kultur skal holdes offentligt tilgængelig, ikke medfører en ubetinget ret for trediemand til at få udleveret en prøve af kulturen. Det foreskrives således, at prøve ikke skal udleveres til nogen, som i medfør af lov eller bestemmelser fastsat ved lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. Bestemmelsen er indsat i loven for at slå fast, at trediemand ikke med hjemmel i patentlovens offentlighedsregler har ret til at få udleveret prøve af en mikroorganisme, som han ifølge særlovgivningen ikke må befatte sig med.

Endvidere kan en prøve heller ikke udleveres til nogen, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Endelig har bestemmelserne til følge, at danske myndigheder, uanset at en prøve er udleveret af en international deponeringsmyndighed, kan hindre, at prøven, udleveres til nogen i Danmark, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Bestemmelserne tager således højde for det forhold, at der ikke i særlovgivningen findes noget direkte forbud mod at befatte sig med mikroorganismen, men at denne på trods heraf anses for farlig, og at der derfor skal iagttages særlige forholdsregler i forbindelse med denne.

Den, som ifølge bestemmelsen ikke kan få udleveret en prøve af kulturen, kan indgå aftale med andre, som er berettiget til at befatte sig med organismen, om at få udleveret en prøve med henblik på undersøgelse.

Af de grunde, som er anført i de almindelige bemærkninger, foreslås det i et nyt stk. 7, at ansøgeren kan begære, at en prøve fra en deponeret kultur i tidsrummet, efter akterne er gjort tilgængelige, og indtil ansøgningen er fremlagt eller endelig